

Handelsvirksomhederne i Provinserne: Det er dem, der have tjent Penge, og det forekommer mig, at Handelsstanden i Provinserne er saaledes filltet, at den overordentlig godt ved egne Kræfter maatte kunne støtte disse Skoler med de 9,000 Kr.

Af andre Punkter, som ere omtalte i Betænkningen, skal jeg fremhæve et Samraad, som har været om Pensionser eller Honorarer til de kongelige Kommissarier ved Sørbannerne. Det forekommer Udvalget, at der har fundet nogen Kumulation Sted af Indtægterne dels til Folt, som virkelig vare i Embede, og dels affedigede Embedsmænd, hvorved der blev paalagt navnlig Privatbanerne temmelig strenge Byrder. Man har ikke villet stille noget bestemt Forslag og har heller ikke godt kunnet være i Stand dertil, men man ønsker at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold, at der ikke er nogen Anledning til at tilstaa disse kongelige Kommissarier overdreven høje Honorarer for vistnok ikke meget besværlige Forretninger.

Angaaende Hirtshals Anlægsmole har der ligeledes været Samraad, som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, men jeg vil opsætte at omtale dette, til vi komme til et Vædringsforslag, som af nogle Medlemmer i Salen er stillet til § 27.

Under Betænkningens Nr. 40 er der udtalt, at man venter et Vædringsforslag om Lejeindtægterne af en Fribolig, som har været tilstaaet Organisten ved Frederiksborg Slotskirke. Forholdet er dette, at den Organist, hvem denne Fribolig var tilstaaet, er afgaaet ved Døden, og man har ad anden Vej tilstaaet hans Enke en Understøttelse, men man ønsker ikke at binde Dispositionen over denne Bolig saaledes, at den vedkommende Enke beholder den for sin Livstid.

Udvalget har tiltraadt det Forslag, der staar paa Finansloven, om at forøge Understøttelsen, der bestaar ifølge Lov af 1ste April 1887 om Foranstaltninger til Husdyravlens Fremme, med 30,000 Kr. i alt, hvoraf 15,000 Kr. ere forhøjede Præmier ved Distriktsdyrskuerne, og 15,000 Kr. til andre Foranstaltninger til Landbrugets Fremme. Udvalget har i Anledning af denne Bevilling udbedt sig en hel Del Oplysninger fra Indenrigsministeriet, og jeg vil anbefale ærede Medlemmer at gøre sig bekendte med disse Oplys-

ninger, som i hvert Tilfælde for Landbrugere ville have deres Interesse, det er jeg overbevist om. Ærede Medlemmer ville saaledes se, at efter den Oplysning, som er angivet om, hvorledes de Midler, der ifølge den nævnte Lovs § 1 Nr. 3 kunne anvendes til Fællesskuer og den Slags Foranstaltninger til Landbrugets Fremme, og hvortil der aarlig kan anvendes 10,000 Kr., har Landbruget ligefrem ikke passet paa at faa, hvad det kunde faa. Det er oplyst, at i de forløbne 4 Aar ere disse 10,000 Kr. kun blevne fuldt benyttede i et enkelt Aar, nemlig det Aar, da der var Udstilling her i København. Det første Aar blev der af Landbruget af disse 10,000 Kr. kun forlangt 400. I 1888—89 brugte man de 10,000 Kr. her i København, i det følgende Aar forlangte man 2,950 Kr. og i det sidste Aar 4,215. Ærede Medlemmer ville deraf se, at i de 3 Aar har Landbruget altsaa begeret og faaet 7,565 Kr., hvorimod et Beløb af 22,435 Kr. har været til Landbrugets Disposition, uden at det har benyttet dem. Jeg tror, det er ret oplysende for de Foreninger og Institutioner, som have Anledning til at søge disse Midler, til at faa at vide, at man har haft Beslyghed til at faa disse Beløb, og der er ingen, der har tænkt paa at faa dem, og de ville faa se, at det egentlig kun er Hønsene, der have passet paa at faa, hvad de skulde have, idet Fjerkræavlserforeningen har været der hvert Aar, medens derimod de øvrige Foreninger til Landbrugets Fremme ikke have passet paa at faa, hvad de skulde have. Der er i de senere Aar forlangt fra Landbrugets Side — det vil sige, det er den højtærede Indenrigsminister, der har stillet Forslag efter Indstilling fra Dyrskuekommissionen — Forhøjelser af de Beløb, som gives ved Distriktsdyrskuerne til Hingste og Tyre. Jeg kan næsten tænke mig, at ærede Medlemmer, som ikke staa i direkte Forbindelse med Landbruget, kunne være noget betænkelige ved disse Beløb, og naar de læse om de Summer, som blive betalte for gode Tillægsdyr, saa ville de sige: Det kommer væsentlig af, at disse Dyr's Værdi forøges paa Grund af de Præmier, de faa af Statskassen. Jeg vil dertil tillade mig at bemærke, at ganske vist forholder det sig saa, at de Pengepræmier, som ere udsatte til at faas ved Dyrskuer, forøge naturligvis Dyrernes Kapitalværdi, altsaa betinge en højere